

ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
English Oral Communication Needs of
Upper Secondary School Students

สุจินตา คำเงิน¹

Sujinta Khamngoen²

ลำไย สีหามัตย์³

Lumyai Seehamat⁴

วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์⁵

Wilaiporn Rittikoop⁶

พิรุณ จันทawat⁷

Piroon Jantawat⁸

¹นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา,
E-Mail: sujinta151@gmail.com

²Ph.D. Candidate of Curriculum and Instruction Program, College of Education, University of Phayao

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา,
E-Mail: paepaelumyai@gmail.com

⁴Lecturer of Curriculum and Instruction Program, College of Education, University of Phayao

⁵ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา,
E-Mail: Wilaiporn.ri@gmail.com

⁶Lecturer of Curriculum and Instruction Program, College of Education, University of Phayao

⁷อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา, E-Mail: pjantawat36@gmail.com

⁸Lecturer of Teaching English Program, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus

Received: 1 ธ.ค. 2565

Revised: 25 ธ.ค. 2565

Accepted: 26 ธ.ค. 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากร ได้แก่ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่าง คือ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 339 คน 2) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 34 คน 3) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 138 คน และ 4) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 339 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ใช้สูตรการสุ่มของ Taro Yamane (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่มีลักษณะเป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดลำดับความสำคัญโดยใช้ ($PNI_{modified}$) ผลการวิจัย พบว่า

1) สภาพความเป็นจริงของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาพรวม พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์มีความต้องการให้เกิดพฤติกรรมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2) ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนมีความสำคัญ ลำดับที่ 1 มีค่า $PNI_{modified} = 1.11$

3) แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน มีดังนี้

3.1) จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้มีการใช้คำศัพท์หลากหลายบริบท
ฝึกสนทนาประโยคที่ง่าย ๆ สั้น ๆ ก่อนประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อน

3.2) ฝึกทักษะการพูดโดยบูรณาการทุกทักษะภาษากระตุ้น
ให้กำลังใจ ชมเชยและให้คำแนะนำเชิงบวกแก่นักเรียน

3.3) ใช้สื่อ นวัตกรรม จัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ และประเมินผลอย่าง
หลากหลาย

3.4) ฝึกฝนนักเรียนให้พูดได้อย่างคล่องแคล่ว และใช้คำศัพท์และ
ข้อความประกอบการอธิบายให้ได้มากที่สุด

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, ทักษะการพูด,
การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this research was to study English oral communication needs of upper secondary school students for developing a teaching model to enhance students communicative speaking English ability. This research is quantitative research. Population were upper secondary school students, school administrators, English language teachers, and parents of students under the Chiang Mai Secondary Educational Service Area Office, academic year 2021. The samples were 1) 339 high school students, 2) 34 school administrators, 3) 138 English language teachers, and 4) 339 students' parents, derived from multi-stage sampling using Taro Yamane's randomization formula (Yamane, 1973) at 95 % confidence level. Data collection was conducted via a set of 5-scale needs assessment questionnaires with a dual-response format. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and prioritized using PNI Modified

The results were as follows ;

1) The current condition of English oral communication needs of upper secondary school students were at a low level in all aspects, while the desirable conditions were at a high level in all aspects as well.

2) The priorities of the need for English oral communication of upper secondary school students found that the students 'communication ability was the first priority with PNI modified = 1.11.

3) Guidelines for developing students' English Oral communication skills were as follows;

3. 1) Organize contents and activities by using variety vocabularies in different contexts.

3. 2) Practice short simple sentences before complex sentences. Practice speaking skills by integrating all language skills. Encourage, praise, and give positive advice to students.

3.3) Use innovative media, organize interactive activities and a variety of assessments, and

4) Improve students to speak fluently and try to use words and texts to explain as much as possible.

Keywords: Need Assessment, English for Communication, Speaking Skill, English Oral Communication

บทนำ

ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารทั้งทางด้านการพูดและการเขียนโดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษสามารถหาความรู้เพิ่มเติมโดยเข้าถึงแหล่งความรู้ซึ่งมีอยู่อย่างไม่จำกัดทั่วโลกด้วยความสะดวกและรวดเร็ว กระทรวงศึกษาธิการมีการจัดหลักสูตรและการเรียนรู้ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ด้านภาษาตามบริบทของสังคมและการพัฒนา

ภาษาที่ก่อให้เกิดสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายชัดเจนคือเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มีการกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงการพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถของประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้ยังมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาศักยภาพผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะด้านทักษะและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ดำเนินการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนรู้ได้ดำเนินการกำหนดระดับความสามารถตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรปว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6) ควรมีความสามารถทางภาษาในระดับ B1 คือ ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User) (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) แต่เมื่อพิจารณาถึงผลการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนจากสำนักมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2556 พบว่า ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนมาตรฐานสากลในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น (A1) หมายถึงผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตนเองและผู้อื่นในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ฐิตียา เรือนนระการ, 2559) สอดคล้องกับผลการสำรวจการวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก หรือ EF English Ranking พบว่า ในปี พ.ศ. 2561 ประเทศไทยได้ถูกจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ (Low Proficiency) อันดับที่ 64 และถูกเลื่อนลงมาสู่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมาก (Very Low Proficiency) คือ อันดับที่ 74 ในปี พ.ศ. 2562, อันดับที่ 89 ในปี พ.ศ. 2563 และอันดับที่ 100 ในปี พ.ศ. 2564 (Education First, 2019, 2020, 2021) นอกจากนี้ ปิณฑนพ ผงยุทธพรค, ญัฐวุฒิ โพธิ์ทักษิณ และนรินทร์ มุกมณี (2564)

ได้ทำการศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบว่า โดยทั่วไปอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านมากที่สุดและทำการสอนโดยแปลและอธิบาย ซึ่งทำให้ไม่มีการสื่อสารในห้องเรียนโดยการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงไม่มีโอกาสในการใช้ทักษะการพูด สอดคล้องกับฐิตยา เรือนนะการ (2559) ได้พบจุดอ่อนของการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน คือ นักเรียนขาดโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษในสภาพจริง เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษขาดการบูรณาการกับชีวิตจริง ผู้เรียนไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง และครูไม่สามารถกำกับติดตามการใช้ภาษานอกห้องเรียนได้ครบทุกคน

จากสภาพการณ์ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนารูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่มีอาณาเขตกว้างใหญ่เป็นอันดับที่หนึ่งของภาคเหนือ มีคนหลากหลายชาติพันธุ์อันเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ถือเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญของประเทศ เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย การจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ประจำวัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการตอบสนองและรองรับการพัฒนาการศึกษา อาชีพ เศรษฐกิจและสังคมจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป โดยกาญจนาพร รุจิโณม (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการพูดสื่อสารว่าเป็นทักษะที่จำเป็นเพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้ พูดเป็น ทำให้ทักษะอื่นง่ายขึ้นและนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์ที่ดีจึงควรจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนให้ทุกคนในประเทศได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการฝึกการพูดที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน ส่วนประยงค์ กลั่นฤทธิ์ (2556) กล่าวว่า การปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาให้มากที่สุด เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน การมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม สามารถทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก ไม่กลัวชอบและรักการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง นักเรียนเห็นความสำคัญและมีเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้กระบวนการเรียนรู้บูรณาการ

กับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (ฤทธิไกร ไชยงาม, กันยารัตน์ ไวกำ และหทัย ไชยงาม, 2561)

สำหรับการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น และทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงและเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ (สุวิมล ร่องวานิช, 2550, Erdogen, 2010) และนำผลของการประเมินความต้องการจำเป็นมาพัฒนาปรับปรุงการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ (Seehamat, Sarnrattana, Tungkasamit, Srisawasdi, 2014) โดยกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นที่ได้นำมาใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identifications) เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นการระบุปัญหาที่พบว่าจะประเมินเรื่องใดเพื่อวัตถุประสงค์ใด กลุ่มใดบ้างที่มีความเสี่ยง ปัจจัยช่วยเหลือมีอะไรบ้าง การตอบสนองต่อการช่วยเหลือเป็นอย่างไร แหล่งทรัพยากรและศักยภาพของปัจจัยช่วยเหลือ 2) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่นำไปสู่การเกิดความต้องการจำเป็นนั้น ๆ 3) การกำหนดแนวทางการแก้ไข (Needs Solution) การกำหนดแนวทางแก้ไขเพื่อให้ความต้องการจำเป็นนั้นหมดไป ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้การสำรวจ (Need Survey) เป็นการเก็บข้อมูลแนวกว้างจากบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยมีรูปแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Duel-Response Format) หมายถึง แบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้ตอบข้อมูลสองชุด เช่น ให้ระบุสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น (สุวิมล ร่องวานิช, 2558) มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา และสอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อให้มีคุณภาพตามหลักการพัฒนาอย่างเป็นระบบ (นรินทร์ บัวนาค, วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์, ลำไย สิทามาตย์ 2565)

ดังนั้น การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจึงเป็นการได้มาซึ่งสารสนเทศ หลักฐานเกี่ยวกับความจำเป็นของสังคมหรือสถานศึกษาว่าควรจัดรูปแบบอย่างไร เพื่อที่นักพัฒนาการเรียนการสอนจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการออกแบบการสอน (Morrison, 2010) ผู้วิจัยจึงมีความต้องการสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนา

ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและกำหนดแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนทั้งสิ้น 19,645 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 34 โรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 210 คน และ ผู้ปกครองของนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2564 (สารสนเทศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

- 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2564 โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จำนวน 339 คน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ จำนวน 34 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวมจำนวน 34 คน
- 3) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2564

โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1973) ที่โดยให้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 138 คน

4) ผู้ปกครองนักเรียนจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ของโรงเรียนที่มีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 339 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราประเมินรวมค่าของลิเคิร์ต (Likert's Summated Ranking Scale) 5 ระดับ โดยมีรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) ดังนี้

- | | |
|-------------|---|
| 1 ไม่มี | หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติหรือไม่มีการเกิดพฤติกรรมขึ้น |
| 2 น้อย | หมายถึง มีการปฏิบัติหรือพฤติกรรมเกิดขึ้นน้อย |
| 3 ปานกลาง | หมายถึง มีการปฏิบัติหรือพฤติกรรมเกิดขึ้นปานกลาง |
| 4 มาก | หมายถึง มีการปฏิบัติหรือพฤติกรรมเกิดขึ้นมาก |
| 5 มากที่สุด | หมายถึง มีการปฏิบัติหรือพฤติกรรมเกิดขึ้น มากที่สุด |

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและตรวจแก้ไขเนื้อหาให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย
3. นำแบบสอบถามฯ ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยการคำนวณหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) เป็นรายข้อพบว่าข้อคำถามในแต่ละข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.0
4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามจำแนกในแต่ละตอนโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ของแบบสอบถามตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.971
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ส่งไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 2 ส่วน (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อจัดลำดับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อคำถามแต่ละข้อเป็นรายด้านแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นเพื่อจัดลำดับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น หรือ Modified Priority Needs Index: PNI Modified ที่ปรับปรุงโดย นางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช (สุวิมล ว่องวาณิช, 2548)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปและสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 1

ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	นักเรียน		ครูผู้สอน		ผู้ปกครองนักเรียน		ผู้บริหารโรงเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ										
ชาย	83	24.48	31	22.46	99	29.20	19	55.88	232	27.29
หญิง	256	75.52	107	77.54	240	70.80	15	44.11	618	72.71
รวม	339	100	138	100	339	100	34	100	850	100
2. การศึกษา										
ต่ำกว่าประถมศึกษา	-	-	-	-	159	46.90	-	-	159	18.70
ประถมศึกษา	-	-	-	-	78	23.01	-	-	78	9.18
มัธยมศึกษา	339	100	-	-	84	24.78	-	-	423	49.76
ปริญญาตรี	-	-	73	82.90	18	5.31	-	-	91	10.71
ปริญญาโท	-	-	65	47.10	-	-	33	97.06	98	11.53
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	1	2.94	1	0.12
รวม	339	100	138	100	339	100	34	100	850	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	นักเรียน		ครูผู้สอน		ผู้ปกครองนักเรียน		ผู้บริหารโรงเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ										
เคย	49	14.45	115	83.33	-	-	5	14.71	169	19.89
ไม่เคย	290	85.54	23	16.66	-	-	29	85.29	342	80.11
รวม	339	100	138	100	-	-	34	100	850	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 618 คน คิดเป็นร้อยละ 72.71 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 423 คน คิดเป็นร้อยละ 49.76 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 80.11

ตารางที่ 2

ระดับสภาพจริงในปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความต้องการจำเป็น	สภาพจริงในปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNIm	ลำดับ
	Mean	Sd	ระดับ	Mean	Sd	ระดับ		
ด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน	2.00	0.81	น้อย	4.14	0.80	มาก	1.11	1
ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู	2.18	0.78	น้อย	4.18	0.80	มาก	0.92	4
ด้านองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.12	0.82	น้อย	4.22	0.75	มาก	1.05	2
ด้านผลของการจัดการเรียนรู้และสภาพการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน	2.10	0.86	น้อย	4.06	0.89	มาก	0.95	3

จากตารางที่ 2 พบว่า ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ของการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในภาพรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 1.11 มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 1.05 ผลของการจัดการเรียนรู้และสภาพการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 0.95 และด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู มีค่าเท่ากับ 0.92 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำแนกตามประเด็นต่าง ๆ ทั้ง 4 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน

1.1 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นคำศัพท์ เช่น มีกิจกรรมการจำคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แต่งประโยคโดยใช้คำหรือโครงสร้างประโยคที่หลากหลาย

1.2 เน้นการพูดมากกว่าไวยากรณ์และเน้นการพูดและฟังมากกว่าการอ่าน “ทั้งที่ความจริงคนต่างชาติสนใจที่เราสื่ออะไร คนต่างชาติไม่ได้สนใจไวยากรณ์ 100 เปอร์เซ็นต์ ถ้านักเรียนพูดผิดหลักไวยากรณ์ ขอให้ครูพูดโดยการพูดรักษาน้ำใจ เช่น “Learning from Your Mistakes” และ “เน้นเด็กให้พูดภาษาอังกฤษก่อน ฟังภาษาอังกฤษก่อน อย่าสอนให้เด็กเน้นไวยากรณ์ก่อน เพราะ ถ้าเน้นไวยากรณ์เด็กกลัวพูดไม่ถูกหลักไวยากรณ์”

1.3 การสนทนาที่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันข่าวต่าง ๆ โดยเน้นการปฏิบัติเป็นประจำและต่อเนื่อง

1.4. เน้นเทคนิคการจำคำศัพท์ ไวยากรณ์ และเทคนิคการทำข้อสอบที่จำเป็นในการศึกษาต่อและอาชีพ เช่น IELTS TOFEL TOEIC

1.5 เน้นการสอนหลักการออกเสียง

- 1.6 มีการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในห้องเรียน
- 1.7 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำท่ายืนต้น ไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเครียด
2. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู
ครูควรให้คำแนะนำเชิงบวก “เมื่อเด็กทำงานร่วมกันถ้าเด็กเขียนสคริปต์เสร็จแล้ว ให้คำแนะนำว่าลองใช้ประโยคนี้จะดูไพเราะแล้วออกมาเอ็งขึ้น เช่น They are friendship and beautiful. ลองเปลี่ยนเป็นแบบนี้ดูใหม่ Their friendship are beautiful. คำแนะนำเพิ่มเติมหลีกเลี่ยงใช้คำพูดกระทบจิตใจทำลายผู้เรียน อย่างบลูส์ สำเนียงเด็กหรือคนเรียนภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของบ้านเรา
3. ด้านองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 มีการทำงานกลุ่ม งานคู่หรืองานเดี่ยว ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น
 - 3.2 ต้องการให้มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการเรียนและการสอน
 - 3.3 ต้องการให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล “อยากให้ครูสอนแต่ละคนให้ทั่วและละเอียดเพราะแต่ละคนมีความรู้ความสามารถไม่เท่ากัน ไม่ใช่พอนักเรียนคนสองคนตอบได้แล้วข้ามไปสอนต่อ อีกอย่างไม่ควรถามกลางห้องเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่กล้าตอบเพราะอาย”
4. ด้านผลของการจัดการเรียนรู้และสภาพการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ต้องการให้นักเรียนกล้าพูดกับครูต่างชาติ เพื่อนต่างชาติ และคนต่างชาติ

สรุปและอภิปรายผล

1. การศึกษาสภาพที่เป็นจริงของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ พบว่า ด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด กล่าวคือ ผู้เรียนในปัจจุบันมีความรู้ความสามารถด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษาที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร (Linguistic and Grammar Competence) มีความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic

Competence) มีความสามารถใช้โครงสร้างทางภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดได้ (Discourse Competence) ตลอดจนสามารถใช้กลยุทธ์การสื่อสาร (Strategic Competence) เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จอยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ ด้านผลของการจัดการเรียนรู้และสภาพการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ นักเรียนมีความสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ออกเสียงต้นคำท้ายคำ เสียงสูงต่ำในประโยค ใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและมีท่าทางประกอบการพูด โดยผลการแสดงความคิดเห็นของทั้งสี่ด้าน มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นว่าการปฏิบัติหรือพฤติกรรมเกิดขึ้นน้อยสอดคล้องกับผลการสำรวจการวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก หรือ EF English Ranking พบว่า ในปี พ.ศ. 2562- 2564 ที่ประเทศไทยได้ถูกจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ (Low Proficiency) และต่ำมาก (Very Low Proficiency) ตามลำดับ (Education First, 2019, 2020, 2021) ส่วนกาญจนาพร รุจิณม (2561) ได้ให้ข้อคิดเห็นสอดคล้องกันว่าทักษะภาษาอังกฤษเรายังอยู่ในระดับต่ำนั้นก็เพราะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการของเราไม่ได้มีการเน้นการพูดภาษาอังกฤษ จะเน้นแต่หลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่าน เพื่อความเข้าใจและให้สอบเข้ามหาวิทยาลัย

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังเกี่ยวกับการต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ความน่าสนใจของกิจกรรม กิจกรรมเกิดความท้าทายผู้เรียนให้พูดสื่อสาร จัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ประสบการณ์ในการเรียนภาษาโดยนักเรียนได้วางแผนเรียนรู้เทคนิควิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมมีความหลากหลายทั้งกิจกรรมเดี่ยว คู่ กลุ่ม และทั้งชั้น ครูมีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ มีบทบาทในการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ กระตุ้นให้กำลังใจนักเรียน มีวิธีการที่ไม่ทำให้นักเรียนเสียหน้าเมื่อตอบผิด และไม่พูดขัดจังหวะเมื่อนักเรียนพูดผิด ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และประเมินการใช้ภาษาของเพื่อนใช้สอนวัดกรรมที่หลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการ

สอน และมีการประเมินผลที่หลากหลาย รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู โดยต้องการให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน (Interaction) มีกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ (Effective Task) จัดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษที่ตรงกับประสบการณ์ของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทุกด้าน (Integration of Skills) จัดกิจกรรมการฝึกที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน (Individually) จัดบรรยากาศให้นักเรียนได้ซักถามและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Collaboration & Sharing Atmosphere) ด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน และด้านผลของการจัดการเรียนรู้และสภาพการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยผลการแสดงความคิดเห็นของทั้งสี่ด้าน มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันคือ ต้องการให้มีการปฏิบัติหรือพฤติกรรมเกิดขึ้นในระดับมาก ผลการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับประยงค์ กลั่นฤทธิ์ (2564) พัชชา กริรัมย์ (2565) ที่ว่าโลกในปัจจุบันต้องการที่จะมีเป้าหมายในการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร เพราะด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่ผู้เรียนจะสามารถแสดงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสมในโอกาสในการสื่อสารแต่ละครั้ง ดังนั้นในการสอนพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในบริบทเป็นภาษาต่างประเทศ กิจกรรมการพูดมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนได้อย่างมั่นใจ

2. ผลการจัดลำดับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาในด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนมากที่สุด โดยต้องการให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ นำคำศัพท์ที่เรียนมาไปใช้ในประโยคต่าง ๆ ได้ โดยเริ่มจากการพูดภาษาอังกฤษง่าย ๆ เช่น การทักทาย การขอโทษ การขอบคุณ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถามและตอบในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็นหรืออธิบายเรื่องต่าง ๆ โดยใช้สีหน้าท่าทางในการประกอบการพูดได้ และถ้านักเรียนคิดคำศัพท์ไม่ออกก็สามารถใช้คำศัพท์ง่าย ๆ แทนคำศัพท์ที่ไม่ทราบได้ สอดคล้องกับกาญจนาพร รุจิโณม (2561) การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นเพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้และ

พูดเป็นทำให้ทักษะอื่น ๆ ยากขึ้นและการพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์ที่ตึงเครียดระหว่างกันและกัน ควรจัดกิจกรรมให้ ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการฝึกการพูดที่ใช้สื่อสารกันใน ชีวิตประจำวัน การฝึกพูดควรเริ่มจากง่ายไปหายากและให้โอกาสทุกคนได้ฝึก

3. แนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

ด้านความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน

1. จัดเนื้อหาและกิจกรรมในด้านคำศัพท์ที่ทำให้นักเรียนเข้าถึงและใช้ใน บริบทที่หลากหลาย เป็นคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีและใช้คลัง คำศัพท์ในการสื่อความเพื่อแสดงความคิดเห็นหรืออธิบายตามสถานการณ์ ชีวิตประจำวัน

2. นักเรียนสามารถพูดประโยคภาษาอังกฤษที่เป็นข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ก่อน เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาก่อนการสอนประโยคที่มีโครงสร้าง ซับซ้อน

3. จัดกิจกรรมการฝึกการสนทนาให้นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ง่าย ๆ แทน คำศัพท์ที่นึกไม่ออกและใช้สีหน้า ท่าทางประกอบการพูดเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู

1. ครูจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีความง่ายเหมาะกับ นักเรียนแต่ละคน ตรงกับประสบการณ์ของนักเรียน และได้บูรณาการทักษะทางภาษา ทุกด้าน

2. ครูกระตุ้นให้กำลังใจนักเรียน ไม่ควรขัดจังหวะนักเรียนในขณะที่ปฏิบัติ กิจกรรมสื่อสาร ให้คำชมเชยและให้คำแนะนำเชิงบวกเมื่อพบข้อบกพร่องของนักเรียน จัดบรรยากาศการเรียน การสอนให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ซักถาม เพื่อให้นักเรียนมีความ มั่นใจในการสื่อสาร

ด้านองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. จัดส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ นวัตกรรมที่หลากหลาย จัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆตามลักษณะงาน เช่น กิจกรรมรายบุคคล รายคู่ รายกลุ่ม หรือรวมทั้งชั้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้นอกห้องเรียนในบริบทที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเอง

2. ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (Classroom Language) อยู่จริงจัง เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษได้มากที่สุด

3. จัดการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น ประเมินจากการปฏิบัติการพูด ประเมินตนเองประเมินผลงาน ของเพื่อน และเปิดโอกาสให้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยอมรับความคิดเห็น

ผลของการจัดการเรียนรู้และสภาพการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

จัดกิจกรรมการฝึกฝนเพื่อให้นักเรียนได้พูดอย่างคล่องแคล่วโดยนักเรียนสามารถออกเสียงต้นคำ (Initial Sound) ท้ายคำ (Final Sound) และเสียงสูงต่ำ ในประโยค (Intonation) ใช้ภาษาท่าทางในการพูด และพยายามใช้คำศัพท์และข้อความที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอธิบายให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษาในบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ หากต้องนำข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้ ครูควรคำนึงถึงลักษณะ

สภาพแวดล้อม และความต้องการจำเป็นของนักเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ เป็นสำคัญ และนำไปใช้อย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับอื่น ๆ เพื่อผลในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไป

2. ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพควบคู่การทำวิจัยเชิงปริมาณ โดยทำการวิจัยในรูปแบบของการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) เพื่อจะได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนาพร รุจิโนม. (2561). การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. *วารสารศิลปะ การจัดการ*, 2(3), 199-210.
- จิตติยา เรือนนระการ. (2559). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมาตรฐานสากล. *วารสารวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 17(2), 40-53.
- นรินทร์ บัวนาถ, วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์, และลำไย สีหามาตย์. (2565). การศึกษาความต้องการจำเป็นของครูในการสอนวิชาคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา. *วารสารวิจัยศิลปวิทยาการลุ่มน้ำโขง*, 29(2), 29-38.
- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2564). การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในบริบทเป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 10(1), 1-18.
- ปิ่นทนต์ พงกฤษพรพรค, ณัฐวุฒิ โพธิ์ทักษิณ และนรินทร์ มุกมณี. (2564). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย. *วารสาร มจร. อุบลปริทรรศน์*, 6(3), 911-920.

- พัชชา กริรัมย์. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารวิชาการครูศาสตร์สวนสุนันทา*, 6(1), 11-21.
- ฤทธิไกร ไชยงาม,กันยารัตน์ ไวกำ และหทัย ไชยงาม. (2561). ปัญหาและแนวทางการ แก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนภาษาอังกฤษของชุมชนเรียนรู้ทางวิชาชีพครูผู้สอน ภาษาอังกฤษในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(2), 7-17.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบ ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลระดับขั้นมัธยมศึกษา*.
<http://ltu.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-10-26-5/74-cefr>
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การประเมินความต้องการจำเป็น*. สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Education First. (2019). *The World's Largest Ranking of Countries and Regions by English Skills*. <https://www.ef.com/wwen/epi/>
- _____. (2020). *The World's Largest Ranking of Countries and Regions by English Skills*. <https://www.ef.com/wwen/epi/>
- _____. (2021). *The World's Largest Ranking of Countries and Regions by English Skills*. <https://www.ef.com/wwen/epi/>
- Erdogen, M. (2010). Sustainability in Higher Education: A needs Assessment on a Course “Education and Awareness for Sustainability”. *Asia-Pacific Forum on Science Learning and Teaching*, 11(1), 1-20.
- Morrison, G. and others. (2010). *Designing Effective instruction* (6th ed.). John Wiley & Sons.

- Seehamat L., Samrattana U., Tungkasamit A., Srisawasdi N., (2014). Needs Assessment for Curriculum Development about Water Resources Management: A Case study of Nam Phong Basin. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 116, 1763-1765.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Statistic*, (2nd ed.). Harper & Row.